

ΧΑΙΡΕ ΝΥΜΦΗ ΑΝΥΜΦΕΥΤΕ !

ΕΚΑΘΗΣΣΕΝ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ βράχου καὶ ἔρριψεν ἐν βλεμμαθλιβερόν γύρω. Ἐμπρὸς μέσα εἰς τὴν διαφανῇ ἐμίχλην τῆς ἀνοιξιάτικης ἀπογευματινῆς διεκρίνετο ἐν ἀπόπτῳ ἡ πόλις ὡς ἀμυδρόν λευκάζον σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον συνεχέοντο τὰ μέγαρά της καὶ τὰ ὑψηλά της κτίρια καὶ τῶν ναῶν της τὰ κωδωνοστάσια, καὶ τῆς ἀρχαίας της εὐκλείας τὰ ἐρείπια.

Ὅπισω του, ἡπλοῦτο χαριτωμένον καὶ φαιδρὸν τὸ χωρίον του, τὰ λευκά του σπητιάκια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀνῆρχοντο οἱ εὐθυμοὶ ἤχοι πίπιζας καὶ νταουλίου.

Καὶ ἀφοῦ μὲ ἐν βλέμμα περιέβαλε τὴν εἰκόνα ἐκείνην, ἡ ὁποία ἡπλοῦτο τριγύρω του, ἐβύθισε τώρα τῆς ψυχῆς τὸ βλέμμα εἰς τὸ παρελθόν του καὶ εἰς τὸ μέλλον του,

Καὶ εἶδε τὸ ἐν θλιβερώτερον τοῦ ἄλλου. Πῶς εἶχεν ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον δὲν ἤξεύρε καλὰ καλὰ τὸν πατέρα του δὲν τὸν εἶχε γνωρίσῃ καὶ ἡ ἀνάμνησις μάλιστα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, τόσον ἀντιθέτου μὲ αὐτὸν χαρακτῆρος, τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἀκόμη ἐνεθυμοῦντο ὅλοι διὰ τὴν φαιδρότητά του καὶ διὰ τὴν εὐθυμίαν του, τοῦ ἐπίεξεν ὡς ἐφιάλτης τὸ στῆθος τὴν μητέρα του τὴν ἐνεθυμεῖτο ἀμυδρῶς. Ἡ μᾶλλον ἀπὸ τὴν γυναῖκα ἐκείνην δὲν ἐνεθυμεῖτο ἄλλο παρ' ὅτι μίαν ὥραϊαν χειμωνάτικην ἡμέραν, ἐμαζεύθησαν οἱ παπᾶδες εἰς τὸ σπῆτι του καὶ τὴν ἐπῆραν, ἐνῶ αὐτὸς ἐπαίζεν ἡσυχος μαζῇ μὲ τὰ ἄλλα τὰ παιδιὰ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ μεγάλου των σπητιοῦ.

Διότι εἶχε μεγάλο σπῆτι τότε ὁ σημερινὸς ἀνέστιος βιοπαλαιστής.

Αὐτὸς ἦτο ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ παρελθόντος. Καὶ ἦτο θλιβερός, πολὺ θλιβερός αὐτὸς ὁ ἀπολογισμός.

Εἰς τὴν ζωὴν εἶχε ριφθῇ ἄνευ ἔρματος. Μὲ μόνᾳ τὰ ἐφόδια τῆς ἐπιμελείας του, τὴν ἀποκτηνωτικὴν του ἐπιμονήν, τὴν ἀποκρουστικὴν του μισανθρωπίαν. Ἀπὸ τὸν κόσμον τὸν ἀπεμάκρυνε καὶ τὸ ὅποῖον δὲν ἤμποροῦσε νὰ ἐξηγήσῃ. Καμμία συντροφιά δὲν τὸν εὐηρέσκει· κανένα ἄνθρωπον δὲν εὗρισκε τέλειον. Περὶ φίλων οὔτε ὀμιλίαν ἔκαμνε ποτέ.

Ἐκεῖ εἰς τὸ γραφεῖον ὅπου εἰργάζετο ἐνῶ συνεκέντρον τὴν συμπάθειαν ὅλων καὶ τὸν θαυμασμόν των διὰ τὸν τέλειον καταρτισμόν του, διὰ τὴν μετριοφροσύνην του, αὐτὸς εἰς κανένα δὲν παρεχώρει μίαν θέσιν τῆς ψυχῆς του. Ὅλοι τοῦ ἦσαν ἀδιάφοροι καὶ ἂν εἰς κανένα δὲν ἐφαίνετο κακός, ἴσως δὲν τὸ ἔκαμνε, διότι κανένα δὲν ἐθεώρει ἄξιον αὐτῆς τῆς τιμῆς.

Ἄν κάποτε μία στιγμή διαχύσεως τὸν ἔφερεν εἰς προσέγγισιν πρὸς μίαν ἄλλην ψυχὴν, ἐπωφελεῖτο τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ τῇ ἐνσταλάξῃ τὸ δηλητήριο τῆς ἀμφιβολίας, τῆς ἀρνήσεως.

— Δὲν ὑπάρχει τίποτε εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, ἀπὸ ὅσα νομίζει ὑπάρχοντα ὁ ἄνθρωπος. Κύτταξε ἐδῶ αὐτὰς τὰς λέξεις: «Τέλος τοῦ αἰῶνος». Τί θὰ εἰπῇ αἰὼν. Ὁ χρόνος δὲν ὑπάρχει. Ὁ τόπος δὲν ὑπάρχει. Τίποτε δὲν ὑπάρχει. Ὅλα ἡμεῖς τὰ ἐπλάσαμεν. Ἡμεῖς οἱ ὅποιοι ὑπάρχομεν ὀλιγώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα...

Καὶ οἱ συνάδελφοί του μέσα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐβγαλαν ἐν ἐπίθετον:

— Ἡ ἄρνησις τοῦ παντός.

Καὶ ἐκεῖνος τὸ ἤκουε μειδιῶν. Σχεδὸν τὸν ηὐχαρίστει αὐτὴ ἡ προσεπωνυμία.

Ὅσον διὰ γυναῖκας πολὺ ὀλιγώτερον ἀκόμῃ τὰς ἐσκέπτετο. Ἐνα βράδυ εἰς μίαν ἀναλαμπὴν φευγαλέων διαχύσεων, ἐξωμολογήθη εἰς ἓνα φίλον του, ὅτι ὅχι μόνον καμμία γυναῖκα δὲν εἶχε ποτὲ ἐλκύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον του, ἀλλ' ὅτι παρῆλθον τὰ ὠραιότερα ἔτη τῆς ζωῆς του, χωρὶς οὐδ' ὥς σκεῦος ἀνάγκης νὰ θεωρήσῃ τὴν γυναῖκα.

Ἐξάφνα ὅμως μέσα εἰς τὴν παρθένον ἐκείνην ψυχὴν, τὴν ἀγρίαν καὶ ἄβαντον, ὅπως τὰ δάση τῆς ἀνεξερευνήτου Ἀφρικῆς, συνετελέσθη μία μεγάλη μεταβολή. Καὶ τι ἀσύνηθες,

κάτι τὸ πρωτοφανὲς ὥς νὰ εἰσῆλασεν εἰς τὰ κενὰ ἐκεῖνα βάθη καὶ ὑπὸ τὴν ὀρμὴν τοῦ ἐτάκη τὸ μάρμαρον, καὶ ἔγινεν ὁ ἄνθρωπος μαλακώτερος, καὶ ὥς νὰ ἤνοιγε τοὺς ὀφθαλμούς του διὰ νὰ δεχθῇ τώρα τὸν κόσμον οἷος εἶναι.

Καὶ μαζῇ μὲ τὸ λεπτὸν αἶσθημα εἰσῆλασαν ἤδη βίαιοι καὶ οἱ πρῶτοι πόθοι. Ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ γραφείου του παρηκολούθει τώρα τὰς σιλουέττας τῶν γυναικῶν ποῦ ἐπερνοῦσαν καὶ τὰς συνώδευε μὲ τὸ βλέμμα του ἕως ἐκεῖ εἰς τὴν γωνίαν ποῦ ἐξηφανίζοντο. Δεῖλὰ δεῖλὰ μάλιστα εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἐκφράζη καὶ γοῦστα, καὶ μίαν φορὰν ἤκουσαν κατὰπληκτοὶ οἱ φίλοι του μισοσβυσμένην τὴν φωνήν του νὰ ψιθυρίζη :

— Τί ὥμορφη γυναῖκα αὐτή !

Τώρα τὸ πρῶτον βῆμα ἔγινεν ἤδη. Αἱ γυναῖκες τὸν εἰλκυαν πλέον καὶ σχεδὸν δὲν ἐκρύπτετο. Ἐνα βράδυ, ὅταν μία κομψὴ καὶ μυρωμένη γυναῖκα ἤλθεν εἰς τὸ γραφεῖον του νὰ ζητήσῃ ἓνα συνάδελφόν του, αὐτὸς ἠγέρθη καὶ ἔσπευσε νὰ τῆς δώσῃ πληροφορίας, καὶ τὴν συνώδευσε ὥς ἔξω εἰς τὴν θύραν. Ὅταν δ' ἐκεῖνη ἐξηφανίσθη, ὁ μεταμορφωθείς ἄνθρωπος ἤνοιξεν ὑπερμέτρως τοὺς ρώθωνας ὥς διὰ νὰ εἰσπνεύσῃ τὸ ἐξατμιζόμενον ἄρωμα, καὶ ἤσθάνθη ἓν νευρικὸν ρῆγος διατρέχον τὸ σῶμα του, καὶ ὥς συγκρουομένους τοὺς ὀδόντας του.

Καὶ ὅμως πρὸ δύο ἀκόμη μηνῶν ἡ αὐτὴ γυναῖκα διήλθεν ἐμπρὸς του καὶ τὸν ἠρώτησε διὰ τὸν φίλον του καὶ ἐκεῖνος τῆς ἀπήντησε μὲ μίαν συλλαβὴν χωρὶς καὶ νὰ ὑψώσῃ τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τὰ χαρτιά του !

Αὐτὸς ὁ ἀγὼν ὁ ψυχολογικὸς, αὐτὴ ἡ βαθμιαίως συντελούμενη μεταβολὴ διήρκεσε καιρὸν. Ἀπὸ τὴν πάλην ἡ ὁποία συνετελεῖτο εἰς τὴν ψυχὴν του, ἀπὸ τὸν ἀγῶνα ὁ ὁποῖος συνήπτετο μέσα εἰς τὸ πνεῦμα του, ἀνῆρχετο μέχρι τοῦ προσώπου του ἡ ἀπήχησις, ὥς μακρυνῆς μάχης ἡχώ, καὶ ἡ τέως ἀπαθὴς μορφή του προσελάμβανε τώρα μίαν ζωντανὴν ἐκφρασιν, μίαν ἀντανάκλασιν ζωῆς ὑπαρχούσης καὶ αἰσθηματος λαμβάνοντος.

Τέλος ἐξαφνα ἓνα πρωὶ παρουσιάσθη εἰς τοὺς συναδέλφους του, ἀποφασισμένος. Ὡς νὰ εἶχε καὶ νὰ τοὺς εἴπη,

ὥς νὰ τὸν ἔπνιγε μία φράσις εἰς τὸν λαϊμὸν, τοὺς ἐμάζευσε γύρω του καὶ τοὺς εἶπε μὲ τὸ πρόσωπον ἀλλοιωμένον :

— Λοιπὸν ἀπεφάσισα! . . .

Ἐκεῖνοι ἐκυτάχθησαν ἔντρομοι.

— Θ' αὐτοκτονήσῃς ; . . .

— "Οχι . . . θὰ . . .

Καὶ ἐκράτησε τὴν λέξιν εἰς τὸ στόμα του, διὰ νὰ μὴ μάθῃ κανεὶς τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ᾔθελε νὰ διακηρύξῃ εἰς ὅλους.

Ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν δὲν τὸν εἶδαν οἱ φίλοι του. Ὡς νὰ ὁμολόγῃ τὴν ἥτταν του, τὴν ἀδυναμίαν του, εἰς ἐκεῖνον τὸν ψυχικὸν ἀγῶνα, ἀπεφάσισε νὰ ἀποφύγῃ τοὺς πειρασμοὺς καὶ ν' ἀπομακρυνθῇ εἰς μίαν ἐξοχὴν, νὰ ζήσῃ ἐκεῖ ὀλίγον καιρὸν μέσα εἰς τὰ βιβλία του καὶ εἰς τὰ τετράδιά του, ὡς ποῦ ν' ἀναλάβῃ τὴν προτέραν του γαλήνην.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μοναξίαν ἐκείνην ὁ πειρασμὸς τὸν κατεδίωξε. Καὶ τὸν ἐνίκησε μάλιστα.

Καὶ τώρα κάτω ἐκεῖ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωριοῦ μετ' ὀλίγην ὥραν, θὰ ἐτελοῦντο οἱ γάμοι του μὲ τὴν ὡραίαν χωριατοποῦλαν, ἡ ὁποία τελείως εἶχε κατακτήσῃ τὴν παρθένον καὶ ἀγρίαν ἐκείνην διάνοιαν.

* *
*

Τὸ χωριουδάκι πανηγυρίζει. Συναισθάνεται βαθύτατα ὁ ἀγνὸς πληθυσμὸς τοῦ τὴν τιμὴν ἡ ὁποία τοῦ γίνεται νὰ ὑπανδρευθῇ ἡ ὡραία χωριατοποῦλα τὸν πρωτεγουσιάνον καὶ ἐννοεῖ νὰ ἐπιδείξῃ τὴν χαρὰν του. Καὶ ἀντηχοῦν εὖθυμα τὰ ᾄσματα καὶ συναθροίζονται γύρω εἰς τὴν ἐκκλησίαν οἱ νέοι καὶ αἱ νεάνιδες μὲ τὰ κτυπητὰ των χρώματα καὶ τὰς γελαστὰς φυσιογνωμίας.

Καὶ τὴν ὥραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἥλιος κατέρχεται βραδὺς πρὸς τὴν δύσιν του, ἐπιφαίνεται καὶ ἡ συνοδεία ἡ φέρουσα τὴν νύμφην, καμαρωτὴν μέσα εἰς τὰς ἄλλας συντρόφους, μέσα εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς.

Παρακολουθεῖ ὁ γαμβρὸς ἤδη τὴν σκηνὴν αὐτὴν καὶ ἀναγεννᾶται πάλιν ἡ ἀμφιβολία εἰς τὴν ψυχὴν του, καὶ ὀρθοῦ-

ται ὁ ἐφιάλτης τῆς καὶ καταλαμβάνει τὰ στήθη του ὅπως ἄλλοτε.

Βλέπει τὴν νεάνιδα ἐκείνην τὴν γεμάτην ἀπὸ κάλλος καὶ ἀπὸ νεότητα καὶ σκέπτεται ἂν ἀπομένει ἀκόμῃ εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς τὸ σῶμα του ἡ δύναμις νὰ τὴν καταστήσῃ εὐτυχῇ. Φαντάζεται τὸν βίον του διαρκῇ πλέον ἀγωνίαν, πῶς νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τοὺς πόθους μιᾶς τοιαύτης ἀγνῆς ψυχῆς καὶ ἐνὸς τοιούτου νεανικοῦ σώματος καὶ κλείει τοὺς ὀφθαλμούς του ὡς πρὸ ἀδύσσου. "Ω! ἀσφαλῶς ἡ κόρη ἐκείνη θ' ἀνακαλύψῃ πολὺ ὀγρήγωρα τὸ κενὸν τῆς ἐρειπειωθίσης ψυχῆς καὶ θ' ἀπογοητευθῇ πρὸ τοῦ σκελετώδους φαντάσματος τοῦ σθένους καὶ θὰ πληρωθῇ ἀπὸ ἀπογοήτευσιν τὸ πλάσμα τὸ ὁποῖον ἴσως διαφορετικὸν ὠνειρεύθη τὸν βίον. Καὶ κλείει πάλιν τὰ μάτια του ὁ ἀτυχῆς, φρικτῶν πρὸ τῆς συγκρίσεως ἡ ὁποία τὸν ποτίζει τὸ τελευταῖον ποτήριον τῆς ἀπογοητεύσεως καὶ τῆς ἀπελπισίας.

Καὶ ἐνῶ ἡ κόρη ἀκτινοβολοῦσα ἐκ χρᾶς ἀνάπτει πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς Παρθένου κατὰ τὴν συνήθειαν τὴν λαμπάδα, εἰς τὴν θύραν τοῦ ναοῦ ἐνὸς πυροβολισμοῦ ἀντηχεῖ καὶ βαρὺς κυλίστα· εἰς τὸ ἔδαφος ὁ γαμβρὸς.

Παύουν τῶρα τὰ ὄργανα καὶ τὰ ἄτματα καὶ ἀκούεται σπαρακτικὴ ἡ κραυγὴ τῆς παρθένου χήρας, ριπτομένης ἐπὶ τοῦ πτώματος, ἐνῶ εἰς τὰ χεῖλη ἐκείνου ζωγραφίζεται τὸ τελευταῖον μεδίχμα τῆς πικρίας καὶ τῆς ἀπογοητεύσεως.

Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Τὸ προνόμιον τοῦ ταξειδιώτου εἶνε : νὰ ζῇ περισσότερον εἰς τὴν καρδίαν τῶν ξένων παρὰ εἰς τὴν μνήμην τῶν φίλων του.

* *

*

Αἱ ἀσθένειαι τῆς καρδίας πάντοτε εὐρίσκουν αὐτοκλήτους καὶ προθύμους ἰατροὺς, οἱ ὅποιοι τὰς μελετοῦν ὅχι ὁμῶς καὶ θεραπεύουσι, τὰ ὅποια τὰς θεραπεύουν.